

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ประชุม...ช่วยกันสู้

ทองคำที่เราตั้งไว้สี่พันกิโลเป็นอย่างต่ำ ยังขาดอยู่อีก ๑,๖๔๗ กิโลจะครบสี่พันกิโล ไปกรุงเทพฯคราวนี้ตั้งแต่วันที่ ๒ - วันที่ ๒๙ มีนา นี้ได้ทองคำ ๓๑ กิโลกับ ๓๖ บาท ๕๔ สตางค์ ส่วนดอลลาร์ได้สี่หมื่นกว่า ทั้งทองคำทั้งดอลลาร์ได้มากพอสมควร ส่วนเงินสดนั้นหลุดไม้หลุดมือตลอดทั้งเที่ยวก่อนทั้งเที่ยวนี้ เราก็เคยบอกแล้วว่าเงินสดเราไม่ถือสำคัญยิ่งกว่าทองคำกับดอลลาร์ตั้งแต่ต้นมาเลย ทองคำกับดอลลาร์หมุนตัวเลยที่จะเข้าโดยถ่ายเดียว ส่วนเงินสดควรจะเข้ามากเข้าน้อยถ้าเป็นทองคำสู่คลังหลวงก็เข้า ส่วนแยกไปทางไหนจะแยกตามความเห็นสมควรของเราเอง แต่ไปสองเที่ยวนี้ขาดทุน โถ ไม่ใช่เล่นนะจ่าย เราเป็นคนสั่งจ่ายแต่ผู้เดียวไปโน้นก็ดี อันไหนสมควรจะแยก ยังไงจ่ายยังไงเรามาพิจารณา และได้รับคำปรึกษาหรือคำบอกเล่าเรื่องอะไรต่ออะไร แล้วก็มาคำนวณแยกแยะ ๆ สุดท้ายหลุดมือ ขาดทุน เงินสดเที่ยวที่แล้วขาดทุน เที่ยวนี้ขาดทุน ทองคำกับดอลลาร์ได้กำไร

โห ไม่ใช่เล่นนาเรื่องช่วยโลก ช่วยทุกแบบทุกฉบับแล้วกว้างขวางด้วยนะ เมื่อวานนี้ตอนจะมาเขาก็เคยปฏิบัติแล้วเราก็สั่งไว้ด้วย พวกอาหารเศษเหลืออะไร ๆ ให้จัดตามเดิมเหมือนเราอยู่ที่นั่น คือเราแยกออกมาแล้วเดี๋ยวเขาจะไม่แยกแจกพวกคนจน เขาก็แจกตามปกตินั่นแหละ เรามาแล้วเขาก็แบ่งสันปันส่วนแยกตามเดิม แต่วานขึ้นนั้นก็วันก่อนนั้นอีกวันหนึ่ง นี่เป็นวันตั้งหน้าแจกของแจกอาหารให้พวกคนจน เลยวานขึ้นไปวันหนึ่งนั้น เราดูบัญชีรายบุคคลที่มารับอาหารเศษเหลือนั้น ๒๗๐ วานขึ้นนี้ก็เอาอีกคือข้าวที่อยู่ในโกดังเราเจียดเอาไว้สำหรับสำนักฝ่ายผู้หญิงทางด้านโน้นเสีย เมื่อพอแล้วกับที่เขารักษาในสำนักสวนแสงธรรมก็ให้เขาแยกเอาไว้ เช่น นายนวล ให้เขาแยกเอาไว้ พวกข้าวสารพวกอะไรที่ควรอยู่ควรกิน พอเหลือจากนั้นให้เอาออกทั้งหมดเราบอกแล้วก็สั่งทางนี้ให้เอาของที่เหลือทั้งหมดนั้นมาแยกมาแบ่งแจกเป็นทาน พวกข้าวสารพวกอะไร

เมื่อวานก็เรียกว่าหมดไปแล้วแหละ คงจะได้แต่พวกอาหารธรรมดาตอนเช้า ส่วนปัจจัยไทยทานอย่างอื่นนั้นก็สั่งไว้หมดแล้ว ให้แยกแจกไปทั่วทุกแห่งทุกหน ห้ามไม่ให้เอามาวัดป่าบ้านตาด เว้นแต่ผ้าขาว คือผ้าขาวที่เอามาที่นี่ก็เอามาให้โรงพยาบาลต่าง ๆ เพราะทางโน้นไม่มีใครแจกผ้าขาวไปโรงพยาบาล เราก็เอาผ้าขาวนี้มาเลย พอเอามาแล้วก็แจกตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เป็นประจำ คือผ้าขาวเราให้เป็นประจำ มีเท่าไรก็แจก เพราะโรงพยาบาลนี้ขาดแคลนมากผ้าขาว เราจึงต้องได้ดูแลตลอด

เมื่อคืนนี้เราเข้าไปในโกดังไปเห็นกองผ้าขาวเลยถามพระที่อยู่เวรว่ากองผ้ามายังไง ว่ามาจากกรุงเทพวันนี้แหละ เราทราบทันทีว่าเอามาเพื่อโรงพยาบาล ที่เขามารับอาหารแต่ละโรงพยาบาลนี้เราไม่ได้ให้นะผ้าขาว เราจะให้เฉพาะที่เราไปที่ไหน ๆ ผ้าขาวต้องติดไปด้วย ๆ ถ้าจะให้ทั่วถึงกันอย่างนั้นผ้าไม่พอ เราจึงให้เฉพาะเวลาที่เราไปเอาผ้าขาวไปพร้อม ๆ ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ นอกนั้นเราให้สาธารณะและเสมอกันหมด ตั้งแต่วันเราไปวันที่ ๒ จนกระทั่งกลับมาวันที่ ๓๐ เมื่อวานนี้ โรงพยาบาลต่าง ๆ มา ๓๑-๓๒ โรงนี้แหละพระท่านเขียนไว้ เราไปก็ร่วมเดือน คือเราอยู่ที่ตามไปก็ตามของนี้จะจัดไว้เสมอเลยไม่ให้ขาด ให้ได้เสมอกันหมด ที่เราช่วยอย่างนี้มาเป็นประจำหลายปีแล้ว เวลานี้รู้สึกทางโรงพยาบาลยิ่งจำเป็นมากขึ้น เราจะเห็นได้เวลาเขามาหาเรา มากขึ้นเรื่อย ๆ ความจำเป็นอย่างอื่นที่มาติดต่อขอเราก็มากขึ้น ๆ นับวันมากขึ้น

เวลานี้เริ่มตั้งหลักตั้งฐานพุงกันขึ้นเรื่อย ๆ ทางฝ่ายรัฐบาลก็เรียกว่าเป็นที่แน่ใจไปโดยลำดับ ในการทำงานของคณะรัฐบาลเท่าที่ทราบมาตั้งแต่เริ่มต้นรัฐบาลใหม่นี้ ก็ยังไม่เห็นข้อใดแง่ใดที่รัฐบาลออกปฏิบัติหน้าที่ต่อประชาชนทั้งประเทศ ว่าจะขัดแย้งต่ออรรถต่อธรรมซึ่งเป็นความถูกต้องดีงามแต่แง่ใดยังไม่เคยมี เวลาเขาออกทางไหนเรื่องมันจะมา เพราะอันนี้เหมือนกับถ้อยบังเหียนอยู่ข้างหลัง เวลาจำเป็นปุ๊บออกหน้าทันที นี่ก็รู้สึกว่าราบรื่นมาโดยตลอด เป็นที่อบอุ่นละชาติไทยเราเมืองไทยเราเมื่อได้ผู้นำที่ดี ซึ่งเป็นเหมือนกับพ่อกับแม่ของประเทศชาติของเรา แล้วก็ยกพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขึ้นเป็นสุดยอดนี้รองลงมา เรียกว่าพี่เบิ้มของพวกเรา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า ยกให้เป็นพ่อพรหมแม่พรหมไปเลยนะ สูงสุดถึงพรหม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเราจะหาที่ไหนเหมือนพระองค์ปัจจุบันนี้หาได้ยากนะ นี่ก็เป็นพ่อพรหมแม่พรหมของเรา ลำดับมาลูกของท่านพี่เบิ้มได้แก่นายก แดก แชนงออกไปคณะรัฐมนตรีลำดับลำดับเป็นที่อบอุ่น เวลานี้รู้สึกว่าประชาชนสาธุการทั่วหน้ากันอย่างเจียบ ๆ ยังไม่ได้แสดงอะไรนัก ประชาชนเริ่มสาธุการกันกับนโยบายวิธีการออกเพื่อประเทศชาติของเรา ออกแขนงไหนก็รู้สึกว่าน่าฟัง ๆ นี่ก็เป็นกำลังใจของพี่น้องชาวไทยที่จะได้เริ่มชวนขายละที่นี้ มันจะรัวไหลไปไหนหรือจะหลุดลอยไปไหนดังที่เคยเห็นมาแล้วนั้น เวลานี้ยังไม่ปรากฏ เท่าที่เป็นอยู่จะมีแต่มุ่งอย่างเดียวเลยเพื่อพุง

เจ้าหน้าที่ทำงานคณะรัฐมนตรีรู้สึกว่า ต่างท่านต่างตั้งหน้าตั้งตาจริง ๆ ไม่พูดพล่ามทำเพลง ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตน ๆ อย่างเข้มงวดกวาดขันตลอดไป อันนี้ก็ทราบ แน่อย่างนั้นแล้ว ไม่พูดอะไร ๆ แหละ ไม่ตำหนิไม่ชมใคร คอยดูตั้งแต่หน้าที่ของตัวเองจะบกพร่องตรงไหน แก้ไขตัดแปลงซ่อมแซมตรงนั้นไปเรื่อย ๆ นี่ก็เป็นที

ภาคภูมิใจของพี่น้องทั้งหลายชาวไทยเรา ว่าเมืองไทยเรานี้จะเริ่มตั้งเนื้อตั้งตัวขึ้นไปได้ โดยลำดับจากผู้นำที่ดี

จากนั้นศาสนาก็ออก เรียกว่าเป็นศาสนาเอกอยู่แล้วในโลกธาตุนี้นั้นเลย เป็นศาสนาที่แม่นยำสุดยอดแล้วไม่มีศาสนาใดมาเป็นคู่แข่ง เราไม่ได้พูดถูกเหยียดหยามใคร เราเอาความจริงออกไปพูด เครื่องยืนยันของผู้จะเลิศเลอออกจากอริยสัจ พุทธศาสนานี้อริยสัจสมบูรณ์เต็มที่ ผลิตพระพุทธเจ้าขึ้นมาและผลิตพระสาวก จนกระทั่งเป็นสรณะของชาวโลกมาโดยลำดับ นี่เรียกว่าผู้สันนิษฐานเป็นเจ้าของศาสนา คำสอนที่ตรัสออกมาจึงเรียกว่า สวากขาตธรรม หรือ สุวากขาโต ภควตา ธมฺโม เป็นธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ สมบูรณ์แบบทุกชั้นทุกตอนของธรรม ไม่มีบกพร่องอะไรเลย นี่เราก็ได้ศาสนาเอก

หลวงตาที่นำพี่น้องทั้งหลายนี้ก็เอาออกมาจากศาสนา แล้วเราก็นำออกมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เท่าที่สอนนี้ก็สอนด้วยความเมตตาล้วน ๆ ได้พิจารณาพิจารณาทุกแง่ทุกมุมเต็มกำลังของเจ้าของแล้วชี้บอก ๆ และพาก้าวเดิน ๆ เป็นลำดับ เท่าที่ผ่านมาแล้วทุกวันนี้เจ้าของเองก็ยังไม่เห็นข้อตำหนิที่ว่านำพี่น้องทั้งหลายนี้ขัดข้องต่ออรรถต่อธรรม ยังไม่เคยมี เพราะเราพิจารณาตามธรรมแล้วเอาธรรมเป็นทางเดิน ธรรมเป็นทางก้าว นำพี่น้องทั้งหลายมาโดยลำดับจนกระทั่งบัดนี้ ก็เรียกว่าราบรื่นมาเป็นลำดับ จะได้ยินได้ฟังว่าผู้ใดมาตำหนิเตียนเราด้วยเป็นความสัตย์ความจริงที่เขาได้เห็นได้รู้จริง ๆ ว่าเราทำผิดพลาดประการใดนี้ก็ไม่เคยเห็น เพราะตัวเราเองเราก็ไม่เคยสงสัยในตัวของเรา ไม่สงสัยตลอดมานะ เพราะทำด้วยความเมตตาต่อโลกล้วน ๆ ทุกบาททุกสตางค์ว่านนั้นเลย

สำหรับเราเองเราไม่เคยคิดว่า เงินบาทนี้สตางค์นี้เป็นของเราเราไม่เคย ใครจะถวายมากน้อยเท่าไร จะว่าส่วนตัวหรือไม่ส่วนตัว เรามีแต่ออกเพื่อประเทศไทยเลยตลอดมาอย่างนี้ เราจึงไม่ได้ขัดข้องไม่เป็นมลทินในใจ นี่ก็เป็นความอบอุ่นของเราเอง ซึ่งเป็นผู้นำเองอันดับแรก ก็คงจะเป็นความอบอุ่นแก่พี่น้องชาวไทยเราโดยลำดับมาเช่นเดียวกัน

นี่ละชาติไทยของเราจะขึ้นได้ ขอให้พี่น้องชาวไทยฟังเสียงหัวหน้าผู้นำที่ธรรมดำเนินไปด้วยความราบรื่นดีงาม แล้วให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมรวมเข้าจุดศูนย์กลางเลยแล้วก้าวเดิน ต่างคนต่างมีมากมีน้อยก็ให้พากันบริจาคนำมาเพื่อชาติไทยของเรา ถ้าเราไม่ยกไม่มีใครจะยกนะ มีแต่ผู้จะเหยียบบนเวลานี้ เหตุการณ์ที่เหยียบมาแล้วจนจะลงทะเลแล้วใครก็เห็นด้วยกันทุกคนทั่วหน้าในประเทศไทยของเรา แล้วก็ยังคงเหยียบอีกตลอดเวลา ที่นี้เราจะต้องเข้มงวดกวดขันในความระมัดระวัง แล้วการอุดหนุนก็เหมือนกัน ใครมีมากมีน้อยให้หนุนเข้ามา ๆ เพื่อตั้งหลักตั้งฐาน เวลานี้เราอาศัยพวกโลกนอก

มากเกินไป เราจึงกลายเป็นมีแต่โครงกระดูก โลกนอกเข้ามาเอาตับเอาปอดของชาว ไทยเราไปกินหมด เพราะความลึมหิ่งหึ่งเพื่อห่อหุ้ม อะไรก็เห็นว่าของเมืองนอกดี ๆ เขามาล้างเอาตับเอาปอดของเราไปกินไม่รู้ สิ่งที่เขาโยนมาให้เรามีแต่โครงกระดูก

เห็นไหมตามถนนหนทางทุกแห่งทุกหน มีแต่เศษเหล็กเศษหลาเป็นป่าช้าเหล็ก ก็คือเมืองไทยนี้ เอามาจากเมืองนอกเมืองนาเขา ซึ่งรถซื้อราซื้อเครื่องยนต์กลไกเครื่อง อะไร จำเป็นไม่จำเป็นซื้อแบบห่อแบบหุ้ม ถ้าซื้อด้วยความจำเป็นไม่ตำหนิเพราะเหตุ ผลบอกแล้วว่าความจำเป็น เรื่องของบุคคลก็ต้องทำถ้าเป็นความจำเป็น ถ้าไม่จำเป็นไม่ ควร อันนี้มันไม่มีอะไรจะจำเป็นมากกว่าความฟุ้งเพื่อห่อหุ้มห่อกัน เมืองไทยนี้มัก ห่อกันเสมอเนะ เห็นเขาได้เราก็อยากได้ ๆ เอ้า ตำหนักก็ตำหนักหลวงตาบัวด้วยซิ หลวง ตาบัวอยู่ท่ามกลางแห่งเมืองไทย เวลานั้นกำลังนำพี่น้องทั้งหลาย ข้อไหนเป็นข้อบกพร่อง ของเราที่จะทำชาติไทยของเราให้เอนเอียงและเสียหายไปได้หรือล่มจมไปได้ ก็ดังที่ กล่าวมาแล้วนี้

ส่วนมากเราไปอาศัยตั้งแต่เมืองนอก หายใจอยู่กับเมืองนอก ไม่ได้หายใจอยู่กับ เมืองไทยของเรา ไม่ได้หายใจอยู่กับจุมูกของเรา อะไรก็เอะอะแต่เมืองนอก ๆ ห่อ เลย กลายเป็นเรื่องเมืองไทยเรานี้เป็นเมืองห่อไปหมด แล้วตับปอดจะไม่มีในเมืองไทย นี้ ละจะล่มจมเพราะอันนี้อันหนึ่ง ให้พี่น้องทั้งหลายจำไว้ทุกคน ให้รู้ว่าเนื้อหนังเป็นของ เรา อวัยวะทุกส่วนเป็นของเรา เราต้องบำรุงรักษาเราด้วยสมบัติสิ่งของที่จะนำมาเป็น ประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา อันไหนที่จะมาเอาตับเอาปอดเราไปอย่ายอมให้ อย่ายอม สละ อย่ายอมซื้อสิ่งเหล่านั้นวางั้นเลย อย่ายอมห่อกับมัน ให้ระมัดระมัด ให้ต่างคน ต่างฟังด้วยกัน

เราเป็นชาติไทยด้วยกันทุกคน ได้เสียอยู่กับทุกคน เมื่อเป็นเช่นนั้นการ ระมัดระวังรักษาทะนุบำรุงต้องเป็นทุกคนเหมือนกัน ไม่งั้นขึ้นไม่ได้เนะ ทั้งให้คนนั้นทั้ง ให้คนนี้ใช้ไม่ได้ ไม่ถูก อวัยวะของเรา แขนซ้ายแขนขวามีน้ำหนักรวมกัน อวัยวะทั้ง หมดมีน้ำหนักรวมกัน ชาติไทยของเรามีน้ำหนักรวมกันความเป็นคนไทยเสมอกัน บก พร่องตรงไหนเสียหายหมดในชาติไทยของเรา เหมือนอวัยวะของเราบกพร่องตรงไหน เสียหายตรงนั้น พิจารตรงนั้น ให้จำเอาไว้ให้ดี เราต้องเข้มงวดกวดขัน อย่าตื่นมากนัก นะเมืองนอก ตับปอดเราเวลานี้จะหมดจนจะล่มจมไปนี้ก็เพราะเหตุการณ์เหล่านี้อัน หนึ่งเนะ ไม่ใช่เหตุการณ์ที่อุบายของเปรตของผีมากอบโกยเอาตับเอาปอดของชาติไทย ของเราไปกิน ตัวของเราเองต่างคนต่างไม่รู้ตัว แล้วก็โกยของตัวเองไปตามส่วนของเรา นั้นแหละ มันก็หมดไปละซิ เอาออกไปทางไหนก็เอาออกไปจากเมืองไทย ๆ เมืองไทย จะไม่จมได้ยังไง

ต้องต่างคนต่างระมัดระวังรักษานะ ให้ฟังเสียงธรรมนะ ที่พูดเหล่านี้เอาธรรมมาพูดนะ ไม่พูดให้ผิด พูดให้ถูกต้อง ต่อไปนี้ให้พากันพยายามตั้งเนื้อตั้งตัวนะ ให้เอาส่วนของเมืองไทยมากต่อมากเป็นเครื่องบำรุงชาติไทยของเรา อย่าไปเห่อกับเมืองนอกมากนักซึ่งไม่จำเป็น เข้ามาหวังจะมาบำรุงมันมากินดับกินปอดเรามากต่อมากแล้ว ให้จำข้อนี้อเอาไว้ เราจะแยกไว้เฉพาะสิ่งที่จำเป็น ทั้งเขาทั้งเรามีความจำเป็นเสมอกันแลกเปลี่ยนกันเป็นธรรมดาด้วยความจำเป็น ขออย่าได้ทำด้วยความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เสียแน่นอน ชาติไทยของเรา จะเป็นอย่างไรไปไม่ได้ ถ้าต่างคนต่างเห่ออย่างนี้เป็นแน่ ๆ

นี่กำลังพยุ่งพี่น้องทั้งหลาย ทั้งชาติทั้งศาสนาก็ปรับปรุงความเข้าใจซึ่งกันและกัน ที่จะพยุ่งชาติไทยของเราให้แน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้น ให้รักษาวลสงวนตัวชิ เมืองไทยเราเป็นเมืองไทยทั้งเมืองร้อยเปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว เราเป็นใหญ่ในเมืองไทยของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างเราเป็นผู้ปฏิบัติรักษาหรือบำรุงชาติไทยของเราเอง ใครเข้ามายื้อแย่งแข่งดีกับชาติไทยของเราต่อเลย สมบัติของเราในบ้านของเรา ถ้าเข้ามาจะมาลูกกลมเอาสมบัติในชาติไทย ก็เรียกว่าโจรปล้นบ้าน เจ้าของบ้านก็ชดกันเลย ก็ดังที่เคยพูดนั้น มีพรั้มชวาน มีมิดมีไม่มีกำปั้นมีหมัดมีอะไรฟาดมันแหลกไปเลย จนกระทั่งสุดขีดแล้วการต่อสู้นั้น

ไม่ได้พูดหยุดพูดโลน การต่อสู้หมดขีดหมดแดน อะไร ๆ ก็หมด ปีนผาน้ำไม้ก็หมด ต่อสู้มหาโจรที่ปล้นชาติไทยของเรา มันหมดแล้วหรือ ๆ ต่างคนต่างมีมหาทุกคนในบ้านเรือนของเรา ดิงหมานั้นออกมาช่วยหมาของเราตัวหนึ่ง ๆ หมัดของเราหมดแล้ว เอาหมัดหมามา หมัดคือกำปั้นของเราฟัดกับเขา อะไรก็สู้เขา ๆ หมดยังเหลือแต่กำปั้นฟัดกำปั้นลงไป ยังเหลือหมัดฟัดหมัดลงไป หมัดหมดแล้วไปยิ้มหมัดหมามา คว่าเอาตามบ้านตามเรือน หมาดตัวหนึ่งมีหมัดก็ตัวฟาดมันลงทะเล นี่จึงเรียกว่านักสู้เข้าใจไหม

พูดนี้พูดถึงเรื่องการต่อสู้ เราไม่ได้พูดหยุดพูดโลน เอาอันนี้มาเป็นนักต่อสู้ หัวใจของนักต่อสู้ ผู้รักษาสมบัติต้องเป็นอย่างนั้นอ่อนไม่ได้นะเวลานั้นลูกกลมเข้ามา เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ทราบแล้วเขามาเล่าให้เราฟังว่า ศาสนาเปรตผีมาจากไหนจะมากลืนศาสนาเรา เขาจะเอาพ้อยักษ์แม่ผีมาจากไหนมาเป็นพ่อแทนเรา พ่อของเราพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ นี่คือพ่อของเรา ชาวพุทธเรานับถือพ่อของเรามาตั้งแต่อ่อนแต่อกจนกระทั่งบัดนี้ นี่คือพ่อของเรา ไอ้เปรตไอ้ผีมันจะใหญ่โตขนาดไหนจะมาเป็นพ่อของเรา ฟาดมันลงทะเลเลย นี่ไม่ใช่พ่อของกูมึงอย่าเอามาถ้าไม่ยอกตายว่างั้นเลย พ่อของกูคือ พุทธโธ ธัมโม สังโฆ พุทธโธ ธมฺมํ สงฺฆํ นี่คือพ่อของกู กูเอามาแต่อ่อนแต่อก ไม่ว่าพ่อของใคร พ่อของมึงก็ตาม มึงนับถือว่าเป็นพ่อมึงเอง ไม่ได้มีใครบังคับบัญชา พ่อของกูนับถือของกูเองตามอุปนิสัยของกู มึงจะมาบังคับกูให้นับถือพ่อไหนอีกว่างั้นชิ เปลี่ยนพ่อ

เปลี่ยนแม่มาซิ มึงเปลี่ยนพ่อมึงให้มาเป็นพ่อกู พ่อมึงต้องตายทันทีบอกกันเลยเข้าใจไหม มึงเปลี่ยนแม่มาแม่มึงก็ตาย ให้กูถอยกูไม่ถอย มึงไม่ใช่พ่อแม่กูไม่เอา

ศาสนาไหนก็ตามเป็นพ่อเป็นแม่ของแต่ละคน ๆ ไม่ได้บังคับบัญชากัน จะมาใช้ความบังคับบัญชากับประเทศไทยของเราอย่างนี้ จะเอาพ่อเปรตพ่อผีมาจากไหนมาเป็นพ่อเป็นแม่แทนพ่อ พุทโธ ธัมโม สังโฆ ของเรานี้ ยังไงมึงตายหมดทั้งโคตร ยังไม่ได้มาถึงพ่อเราแหละ ฟาดมันแหลกหมดเลย ลูกพุทโธจะฟาดมัน พ่อพุทโธอยู่สบาย ลูกพุทโธ ธัมโม สังโฆ นี่ฟัดเลย นี่มันจะมากลืนศาสนา เขี่ยบศาสนา ทำลายทั้งชาติทำลายทั้งศาสนา ลัทธิดูบาทว่าจะว่าไง ถ้าเป็นรัฐบาลก็รัฐประหาร รัฐมหากัย รัฐโจร รัฐมาร มหาโจรมหาฆาตกรถ้าเป็นรัฐบาล ถ้าเป็นใครก็ตาม ยกมาแบบนี้เรียกว่าโจรมาปล้นชาติปล้นศาสนาของชาติไทยเราจะถอยไม่ได้เลย

ออกไปถึงบ้านนี้ให้ตีเกราะประชุมกัน คำว่าประชุม ๆ อะไร เราประชุมคนก็ประชุมมามากต่อมากแล้ว เราไม่เคยได้ตีเกราะประชุมหมา ให้ออกสภาพติดกับพวกนี้เข้าใจไหม เอาละพอ นี่ละความเด็ด ใครจะมาทำชาติทำศาสนาของเมืองไทยเรามาว่าจั้นเลย ตีเกราะประชุมหมาให้หมามาช่วย ก็เลี้ยงมันมาตั้งแต่วันเกิด เวลาจำเป็นต้องเอามันมาช่วยซิ ตัวไหนไม่ช่วยฟาดมันร้องแห้งก ๆ เลย หมาตัวไหนมันอึดอาด เวลาเจ้าของจำเป็นมันจะมาอึดอาดไม่ได้ หมาต้องเด็ดเข้าใจไหม

เป็นไงล่ะฟังเสียงโวยวาทที่เด็ด ไม่เด็ดยังไง ขนาดประชุมหมาเคยมีที่ไหน ในทั่วโลกเขาเคยประชุมหมาไหม เมืองไทยเราประชุมหมาให้ช่วยเจ้าของสุนัขนั้นมันเป็นเรื่องเล่นเมื่อไร ในโลกนี้เขาไม่เคยมีกันเมืองไทยเรามี ถ้าเหตุการณ์จะให้มันเอาจริง ๆ ว่าจั้นเลย พวกหมูพวกหมาเปิดไก่อ่เหล่านี้เราจะไล่มาหมดในวัดป่าบ้านตาดนี้ อยู่ที่ไหนประชุมกันเหมือนกัน หมาประชุมหมา ไก่ประชุมไก่ เป็นประชุมเบ็ด ประชุมไปหมดอะไร ๆ ประชุมหมดพิดกันช่วยเจ้าของ ไม่ช่วยเวลานี้ไม่ได้ เวลานี้เหตุมันจำเป็นเต็มทีมันถึงเดือดร้อนแก่พวกเธอ แต่ก่อนเราไม่เคยยุ่งแหละ นี่เราจำเป็นก็ต้องช่วยกัน จึงเรียกว่าความสามัคคีรักชาติตัวเอง สัตว์ไม่รักเจ้าของมีเหรอ เราก็เป็นคนรักชาติ มันก็ไล่กันไปโดยลำดับ สัตว์เหล่านั้นมีเจ้าของเรียกมาให้ช่วยเจ้าของ

ศาสนาเป็นเรื่องอหยาตัย ทั่วโลกดินแดนก็ถือกันอยู่อย่างนั้น จะมาบีบบังคับนี้ไม่ได้เด็ดขาดว่าจั้นเถอะ ฟังแต่ว่าเด็ดขาด วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้แหละไม่พูดอะไรต่อ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd